

det betales af Staten, spiser han ikke mindre Brød, naar det er byrt, end naar det er billigt. Det Samme er Tilfældet med Slittagen. Slittagen paa et Fartoi, som er i Brug, eller paa et Fartoi, som ligger i Havn, forandrer sig i Virkeligheden ikke, hvad enten vi sætte en større Overslagssum for Slittage eller en mindre. Flaaden skal holdes vedlige i Genhold til det Brug, som gjøres af den, man skal paasee, at Brugen er forstandig, man skal lade sig give de fornødne Oplysninger, for at det kan godt gøres, at det Forbrugte virkelig ogsaa er forbrugt, men, naar man har faaet disse Oplysninger, naar man har erkendt, at, for at udføre Tjenesten, er det og det medgaaet, saa vil det være nødvendigt enten at opgive den vedkommende Gjenstand for Fremtiden eller at sætte den i en saadan Stand, at man kan bruge den. Nødvendigheden af en saadan Bevilling ligger altsaa i Tingen, ikke i Overslagssummens Størrelse. Overslagssummer af denne Art bør strengt taget falde bort; beholde vi dem, saa maae vi kun betragte dem som en finansiell Forstigtighed, som en Art Assurance, Staten danner i sin egen Kasse, for at sikke sig imod saadanne Tilfældigheder, som man ikke kan forudsee. Jeg troer altsaa, at vi ved denne Leilighed, tilmed da det dog vilde være reent tilfældigt, ikke bør gaae ind paa Spørgsmaal af denne Art, og det saa meget mere, som jeg troer, at selve Ministerens Opfattelse af Sagen ikke er aldeles noiagtig, og at det vilde føre os for langt bort, dersom vi vilde forhandle dette yderligere. Jeg maa derfor raade til at følge Ministerens Tilskyndelse, ikke at gaae ind herpaa, ligesaa meget som jeg skal tilraade at følge den første Talers (Fengers) Tilskyndelse, at gaae ind paa Lovforslaget, som det foreligger, ikke alene nu, men ogsaa ved de fremtidige Behandlinger. Jeg troer ikke, at nogen som helst Behandling vil kunne føre til nogen væsentlig Forandring deri. Spørgsmaalet er: er det vigtigt for os at faae den paagældende Gjenstand, et velbygget Skruedampskib, det første fuldstændige af den Art, vi have i vor Marine, gjentagende prøvet? Ja, det er af den yderste Bigtighed, at dette skeer, førend vi tage nogen Bestemmelse med Hensyn til Fla-

dens Sammensætning og Bestaaffenhed, og altsaa skal jeg for mit Vedkommende meget opfordre til, at vi gaae ind paa Forslaget, uden i mindste Maade at lægge Marinens Bestyrelse nogen Hindring i Veien, men give den de fulde Midler og den fulde Ansvarlighed.

Otterstrøm: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg troer, mit Spørgsmaal er blevet misforstaaet; det gif nemlig ingenlunde ud paa, hvorvidt en Slitageberegning er rigtig eller ikke; det gif kun ud paa at erfare, hvorvidt Bevillingen af den Sum, der i saa Henseende er opført, maatte være fornøden for Regnskabsaaret 1852—53.

Ischering: Jeg troer vel ikke, at den strengt taget vilde være fornøden; jeg troer ikke, at det i nogen væsentlig Grad vilde forandre det Hele, om den var udeladt; men jeg troer heller ikke, at den er farlig; den vil ikke udsætte for noget Tab, thi Ansvarligheden ligger bagved; hvad der ikke bliver forbrugt, dertil maa der svares.

Marineministeren: Jeg skal blot bemærke, at jeg, i hvad jeg allerede har sagt, troer at have udtalt, at jeg vel strengt taget ikke anseer denne Sum som absolut nødvendig for at bestride Udrustningen, men at man, ved ikke at bevillige den, vilde skabe en Undtagelse for dette ene Skibs Vedkommende; man vilde derved nemlig komme til at behandle dette Skibs Regnskab paa en anden Maade end Regnskaberne for de Skibe, hvis Udrustning allerede er voteret, og det troer jeg ikke vilde være heldigt. Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, om man, ibetmindste for dette Budgets Vedkommende, lod Sagen staae saaledes som hidtil.

Da Ingen mere begjerede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning, hvilket vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

Da intet Forslag om Udvalgs Nedsættelse fremkom, vil Sagen gaae umiddelbart til 2den Behandling.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til 2den Behandling af Udkast til Lov angaaende Behandlingsmaaden af de ved Krigens Slutning Januar 1851 i Landmilitærstatens Tje-